

การเบรี่ยงเทียนประลิทธิภาพของวารีที่ใช้ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุ

นายปรม กลั่นน้ำทิพย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปริญญาสาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาสถิติ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2535

ISBN 974-581-562-4

ลิบลิทธิของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

018558

117191069

A COMPARISON ON THE EFFICIENCY OF METHODS
FOR ESTIMATING MULTIPLE REGRESSION COEFFICIENT

Mr. Pathom Glannamtip

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science

Department of Statistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1992

ISBN 974-581-562-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีที่ใช้ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์

การทดสอบอยพหุ

ชื่อนิสิต : นายปฐุม กลั่นน้ำทิพย์

ภาควิชา : สังคมศึกษาฯ

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.สุรชัย พิศาลบุตร

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอนุญาติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....*พันธุ์*..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรากัญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*บุญเรือง ไชยวัฒน์*..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พกาวดี ศิริรังษี)

.....*สุวัฒนา วิจิตร์*..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรชัย พิศาลบุตร)

.....*มนต์ พัฒนา*..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นพรัตน์ รุ่งอุทัยศิริ)

.....*สม พัฒนา*..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร.อ.มานพ วรากัดี)

พิมพ์ค้นฉบับนักศึกษาอวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

ปฐมนิเทศพิพย์ : การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีที่ใช้ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุ เมื่อ-
ความผิดพลาดมีการแจกแจงแบบทางยาวกว่าการแจกแจงแบบปกติ การแจกแจงแบบเบี้ยและการแจกแจง
แบบดับเบลเลอกซ์ไปเนนเชียล โดยเปรียบเทียบวิธีกำลังสองน้อยที่สุด วิธีบูตสแตรปและวิธีตัวประมาณชนิด
M ซึ่งใช้เกณฑ์ความแปร่รุ่งของ Huber เกณฑ์การเปรียบเทียบที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยความผิดพลาดกำลังสอง
(MSE) การแจกแจงของค่าความผิดพลาดที่ศึกษาคือ การแจกแจงทางยาวกว่าการแจกแจงปกติ ใช้การ
แจกแจงแบบปกติปลอมปนที่มีสเกลแฟคเตอร์ 3 และ 10 ใช้เปอร์เซนต์การปลอมปนที่ 1% 5% 10% 25%
เป็นกรณีศึกษา การแจกแจงแบบเบี้ยใช้การแจกว่าจะแบ่งแบบลอกนอร์มอลที่ $\mu = 0$ และ $\sigma^2 = 1$ และการแจก
แจงแบบแกมมาที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (C.V.) 58% 70% และ 100% เป็นกรณีศึกษา และ
การแจกแจงแบบดับเบลเลอกซ์ไปเนนเชียล ที่ $\alpha = 0$, $\beta = 5$, 10 โดยใช้จำนวนตัวแปรอิสระและขนาด
ตัวอย่างดังนี้คือ จำนวนตัวแปรอิสระ = 2 เมื่อขนาดตัวอย่าง = 4 จำนวนตัวแปรอิสระ = 3 เมื่อขนาด
ตัวอย่าง = 5, 10 และ 20 จำนวนตัวแปรอิสระ = 5 เมื่อขนาดตัวอย่าง = 50 และ 100 ในกรณี
ทดลองนี้ทำการจำลองเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยเทคนิค蒙ติคาร์โลกระทำข้า 200
ครั้ง แต่ในกรณีที่ข้อมูลมีการแจกแจงแบบเบี้ย จะกระทำข้า 100 ครั้ง และการสุ่มตัวอย่างแบบไส์คินที่ใช้
สำหรับวิธีบูตสแตรป กระทำข้า 100 ครั้ง ผลการศึกษาพบว่า

1. กรณีที่ค่าความผิดพลาดมีการแจกแจงแบบทางยาวกว่าการแจกแจงแบบปกติ การแจกแจง
ของค่าความผิดพลาดที่มีค่าผิดปกติจะเกิดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งกำหนดโดยสเกลแฟคเตอร์ และเปอร์
เซนต์การปลอมปน พบว่า วิธีตัวประมาณชนิด M ที่ใช้เกณฑ์ความแปร่รุ่งของ Huber เป็นวิธีที่ดีที่สุด โดย
มีปัจจัยที่มีอิทธิพลเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ สเกลแฟคเตอร์ที่ 10 และ 3 เปอร์เซนต์การปลอมปน
25% 10% 5% และ 1%

2. กรณีที่ค่าความผิดพลาดมีการแจกแจงแบบเบี้ย ได้แก่การแจกแจงแบบลอกนอร์มอลและการ
แจกแจงแบบแกมมา พบว่าวิธีกำลังสองน้อยที่สุด วิธีตัวประมาณชนิด M และ วิธีบูตสแตรปให้ค่าการ
ประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุได้ใกล้เคียงกัน เมื่อใช้เทคนิคการแปลงข้อมูลที่อยู่ในรูปยกกำลังของ
Box และ Cox ในการแปลงข้อมูลให้เข้าสู่ภาวะปกติก่อนการประมาณค่า

3. กรณีที่ค่าความผิดพลาดมีการแจกแจงแบบดับเบลเลอกซ์ไปเนนเชียล พบว่า วิธีตัวประมาณ
ชนิด M เป็นวิธีที่ดีที่สุดเมื่อตัวอย่างมีขนาดเล็ก แต่เมื่อขนาดตัวอย่างมีขนาดใหญ่ วิธีกำลังสองน้อยที่สุด
เป็นวิธีที่ดีที่สุด

ภาควิชา สหศิลป์
สาขาวิชา สหศิลป์
ปีการศึกษา 2534

ลายมือชื่อนักศิลป์ Ag. N.
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดร. วิวัฒน์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม -

พิมพ์ค้นฉบับนักศึกษาอวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวที่เพียงแผ่นเดียว

C022995 : MAJOR STATISTICS

KEY WORD : MULTIPLES REGRESSION COEFFICIENT/LONGTAIL DISTRIBUTION/SKewed
DISTRIBUTION/DOUBLE EXPONENTIAL DISTRIBUTION

PATHOM GLANNAMTIP : A COMPARISON ON THE EFFICIENCY OF METHODS FOR
ESTIMATING MULTIPLE REGRESSION COEFFICIENT. THESIS ADVISOR : ASSO.
PROF. SORACHAI PHISARNBUTRA, Ph.D. 109 pp. ISBN 974-581-562-4

The objective of this thesis is to study the estimation of multiple regression coefficients when residuals have longer tailed distribution than normal distribution, skewed distribution and double exponential distribution by comparing the Ordinary least square method, Bootstrap method and M-estimator using Huber' robust criteria. They are compared by using mean square errors. The distribution used in case of longer tailed distribution are Scale Contaminated normal distribution with scale factors of 3 and 10 and percent contaminations of 1, 5, 10 and 25. Other case of skewed distribution are Lognormal distribution with $\mu = 0$ and $\sigma^2 = 1$, and Gamma distribution with coefficient of variance of 58%, 70% and 100%. Double exponential distribution with $\alpha = 0$, $\beta = 5, 10$. This study used the number of independent variables of 2 for the sample size of 4, the number of independent variables of 3 for the sample size of 5, 10 and 20 and the number of independent variable of 5 for the sample size of 50 and 100. Data is obtained through simulation using Monte Carlo technique, and repeating 200 times for the longer tailed distribution than normal distribution, repeating 100 times for skewed distribution, and resampling 100 times for Bootstrap Method

The results of this study are as follow :

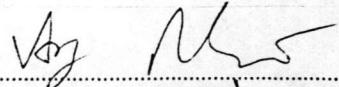
1. In case, residuals have longer tailed distribution than normal distribution. Shape of the residuals distributions are determined by percent contamination and scale factor for contaminate normal distribution. The M-estimator using Huber' robust criteria gives better results than the Ordinary least square and Bootstrap method when scale factor and percent contamination increases.

2. In case, residuals have skewed distribution, such as, Lognormal and Gamma distribution. The result is that the Ordinary least square method, Bootstrap and M-estimator method give closed results when using Box and Cox's Power Transformation.

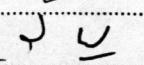
3. In case, residuals have double exponential distribution. The result is that the M-estimator gives the best efficiency when small sample size and Oridanary lest square gives the best when the samples size are large.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

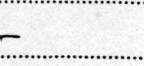
ภาควิชา สังกัด

ลายมือชื่อนักศึกษา

สาขาวิชา สังกัด

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2534

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากคุณวิจัย ศ.ดร. สรชัย พิศาลบุตร รองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความเห็นชอบและให้คำปรึกษา ตลอดจนเก็บไปข้อมูลของต่าง ๆ เป็นอย่างดีเยี่ยม ตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณ รศ. ผก. ศิริรังษี รศ. นพรัตน์ รุ่งอุทัยศิริ และ ผศ. ร.อ.มานพ วรากาศ ที่ให้ข้อเสนอแนะ และการแก้ไขปรับปรุงข้อมูลของต่างๆ

ขอบพระคุณ คุณอุ่น สาระรัตน์ คุณลักษณ์ สาระรัตน์ ที่ช่วยจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ และเจ้าหน้าที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นทุกท่านที่อ่านวิทยานิพนธ์ และช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับการวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ ขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณสารภี กลั่นน้ำกhippy และ เด็กหญิงนวพร กลั่นน้ำกhippy ที่ส่งเสริม สันสนับสนุนการเรียนของผู้วิจัย ทั้งด้านภาษาอังกฤษและภาษาไทยตลอด และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ปฐม กลั่นน้ำกhippy

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัจจุบัน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.4.1 ลักษณะการแจกแจงของความผิดพลาดที่ศึกษา.....	4
1.4.2 จำนวนตัวแปรอิสระและขนาดตัวอย่าง.....	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.6 คำจำกัดความ.....	8
บทที่ 2 ตัวสถิติและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ข้อสมมติที่ไว้ไปของคัวแบบเชิงเส้น.....	12
2.2 วิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุ.....	14
2.2.1 วิธีการลังส่องน้อยที่สุดแบบธรรมดា (Ordinary least square method).....	14
2.2.2 วิธีการลังส่องน้อยที่สุดแบบถ่วงน้ำหนัก (General least square method).....	17
2.2.3 วิธีการลังส่องน้อยที่สุดแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted least square method).....	18
2.2.4 วิธีของตัวประมาณชนิด M (M-estimator method).....	19
2.2.5 การประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธีบูตส์แตรบ.....	21

สารบัญ (ค่อ)

	หน้า
2.3 การแปลงข้อมูลที่อยู่ในรูปยกกำลัง (Power Transformation)...	26
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
บทที่ 3 วิธีคำนวณการวิจัย	
3.1 วิธีมอนติคาร์โล (Monte Carlo method).....	32
3.2 แผนคำนวณการวิจัย.....	33
3.3 ขั้นตอนของการคำนวณงานวิจัย.....	34
3.4 ผังงานการคำนวณงานวิจัย.....	35
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 การประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุ เมื่อความผิดพลาด มีการแจกแจงแบบห่างยาวกว่าการแจกแจงปกติ.....	45
4.2 การประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุ เมื่อความผิดพลาด มีการแจกแจงแบบเบี้ย.....	49
4.3 การประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุ เมื่อความผิดพลาด มีการแจกแจงแบบดับเบิลเอกซ์ปันเนชียล.....	54
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล	
5.1 ผลสรุปการเปรียบเทียบวิธีการประมาณทั้ง 3 วิธี.....	55
5.2 การอภิปรายผล.....	57
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก ก.....	67
ภาคผนวก ข.....	82
ประวัติผู้วิจัย.....	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงค่าสเกลแฟคเตอร์และเบอร์เซนต์การบลอมปันทั้งหมด ที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3.2 แสดงขนาดตัวอย่างและจำนวนตัวแปรอิสระทั้งหมด.....	34
4.1.1 แสดงค่าเฉลี่ยความผิดพลาดก้าลังสองในการประมาณค่า สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุตัวยิรี OLS MAD และ Boot โดยที่ความผิดพลาดมีการแจกแจงแบบปกติบลอมปัน.....	46
4.2.1 แสดงค่าเฉลี่ยความผิดพลาดก้าลังสองในการประมาณค่า สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุตัวยิรี OLS MAD และ Boot โดยที่ความผิดพลาดมีการแจกแจงแบบลอกอนอร์มอล.....	50
4.2.2 แสดงค่าเฉลี่ยความผิดพลาดก้าลังสองในการประมาณค่า สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุตัวยิรี OLS MAD และ Boot โดยที่ความผิดพลาดมีการแจกแจงแบบแกรมมา.....	52
4.3.1 แสดงค่าเฉลี่ยความผิดพลาดก้าลังสองในการประมาณค่า สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุตัวยิรี OLS MAD และ Boot โดยที่ความผิดพลาดมีการแจกแจงแบบคับเบี้ล เอ็กซ์โพเนนเชียล.....	54

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย